

25-1-1921
1921

પરસ્તાને બંબઈ

— ઉર્દૂ Rep. 26

બહારે બુલબુલ

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ડે. લીમડાચોક-સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ

305 બુકસેલર.
ડે. લીમડાચોક-સુરત.

સુરત ચક્રાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર"
શ્રી. પ્રેસમાં નામચલુરાવ લક્ષ્મણરાવ
નીકમે બાપુ.

કી. રા. ૦-૪-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૧૨૮ દર્શક

પુસ્તકનું નામ પદ્મનાભે લંબડ

વિષય ૬૩૬૮ : ૩. ૩૬૮

૭૮૬

પરસ્તાને બંબાઈ

ઉર્ફ

બહારે બુલબુલ.

અસમે

ઉમદા ગજલે-કબાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે દરજ
કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ટેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર

ટે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર.

પ્રત ૧૦૦૦.

૧૯૨૦.

—ક્રીડા—

એ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહુપુજ હય.

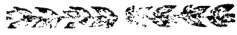
—ક્રીડા—

કીમત સીક્રે ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચઢ્યાના પુત્ર પર ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકળે છાપી.

તૈયાર છે !   તૈયાર છે !!   તૈયાર છે !!!
 ગાયનોનાં શોખીનોને ખુશ ખબર.

તાકીદે મંગાવો—નવન નવીજ બુકો.

મોહીલી મંજીલ હોઈ ગોદરે કવવાળી	કાં. ૩૦	૦-૧૨-૦
નાટ્ય ગજલ સંગ્રહ હોઈ ગજલ ગાયમાળા	„	૦-૧૨-૦
સંગીત કાવ્યધર હોઈ અલન-ગાયન ભંડાર	„	૦-૧૨-૦
રસીક ગાયનમાળા અથવા રાગ વાદાસ	„	૦-૪-૦
ગદ્યર મોહીની અથવા સુદર ગાયન	„	૦-૪-૦
સ્વર્ગ મોહીની અથવા મધુરા ટહુકાર	„	૦-૪-૦
કુલ નદાર ગાયનમાળા અથવા ગાયન સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
સંગીત ગાયન પ્રકાશ અથવા નાદ સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
સુમતની સુરત અથવા સુવર્ણમાળા	„	૦-૪-૦
મનહર ગાયન સંગ્રહ અથવા ગાયનમાળા	„	૦-૪-૦
મુખ્ય દારમાળા અથવા હીરાનો દાર	„	૦-૪-૦
સુમતની મોહીની અથવા મીઠું બુલબુલ	„	૦-૪-૦
અનંતે બહાર અથવા નાદ સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
મનરંજન રમુથ ગાયન સંગ્રહ	„	૦-૪-૦

મળવાનું ઠેકાણું—

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર.

— ૩૦ લીમડાચોક—સુરત,

મરસ્તાને બંબુઘ

ઉર્ફ

બહારે બુલબુલ.

(૧) — ગઝલે—તજમ્બુલ—(ચાલુ જમાનેકા ફેશન)
બમલ મેં લેકે જુરવા કો શીરાના ચેદ બી ફેશન હય,
મડમ સાહબ કો ચેટર લેકે ખતા ચેદ બી ફેશન હયે,
લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુત્તેકા,
પોંચ હકર પાર્ક મે સીની બાળના ચેદ બી ફેશન હય.
કલા મુલ્લાહ કે બદલે ધરાજ દીની કીતાબો કે,
પીસર કો પહેલે અંગ્રેજી પડકાના ચેદ બી ફેશન હય.
ખીલાના ફર્શ દસ્તર ખવાન ચેદ ઝગડે પુરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાના ચેદ બી ફેશન હય.
અગર હો બોલ કા જલસા બડકાને કે લીએ ધજજત,
મડમ કો સાથ ચારોં કે નચાના ચેદ બી ફેશન હય.
બડકા કર મુછકો દાડીદ ઘટા કર દાટ કર ઝુખ્ખાહ,
બધ જાને ફજલત માંગ ખાના ચેદ બી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ દફઅ તાજુરાન કોઇબી,
તજમ્બુલ શએર ગએરોં કે ચુરાના ચેદ બી ફેશન હય.

(૨) — ગઝલે—હુરોન.

બયાન રતબા હો કયા આપકા ગરીબ નવાજ,
નહોં હે આપસા શીર દુસરા ગરીબ નવાજ.
યે હોંદ ભરમેં હેં ચરમેં યે સમમેં હેં મજહૂર,
તુમહીકો ફેહતેહેં સબ ઝોંલીયા ગરીબ નવાજ.
હઝાર શુકરે ધલાંહી કે હમ ગરીબું કો,
મીલા જો પીર તો અય દીલ મીલા ગરીબ નવાજ.
જહાંમેં કોઇ નહોં આપકી તરેહ ખુવાજ,
ગરીબ પરવરોં એહસે અતા ગરીબ નવાજ,
બજએ સુરમા લમાતા હે અપની આંખુમેં,

યે અરખે પીર તેરી આકેપા ગરીબ નવાજ.
પએ નખી વખએ મમા પએ સદાપા વ આજ,
સુને હુસેનકી બી ઇલતેમ ગરીબ નવાજ.

(૩) — ગઝલે — કમાલ.

બાદ મુદતકે મોહખતકા મઝા મીલતા હે,
હો મુખરીક હાકે ખંજરસે ગલા મીલતા હે;
જેર-મેદાહ સીતમ-ખુમઝ-અદાવત-કીના,
જોહે વો દુશમને અરખામે વફા મીલતા હે.
દલ ન મીલનેકા કીસી શાખસે શીકવા કેયસા,
મરે સાયબી મેરે તનસે જુદા મીલતા હે;
ખોસએ લખકી તમના હે બડે લુત્ફકી સએ.
જાન આગતીહે લખપર વો મઝા મીલતા હે.
દાશ પર રખકે ઉડી હે મધ મેરા ખતે શોક,
તુખસા ગમ ખુવાર કહાં બાદે સખા મીલતા હે;
તુમ મીટાતે હો જફાઉસે ફલક જન જનકર,
દખલો ખાકમેં મું રંજે વફા મીલતા હે.
અય કમાલ ઉલકી મોહખત મુંહી દીલકો તકપાએ,
જખ વો દેત હે તસલલી તો મઝા મીલતાહે.

(૪) — ગઝલે — અકબર.

મોસે લેતાહે જમ ઉસ લખકા, ઔરમેં તક રહાહું મું કબકા,
તખ્તેહ મસક સીતમ કેસે વો ખતાએ, કામ મીલતાહે ઉસ કબકા.
હોતી જતીહે શોહરત ઉસ ખુતકી, ખાતમા અબ બખેર હો સખકા,
આપ તશરીફ લાંએ અઝહે વકત, વર નહોહી ચુકાયા મેં કબકા.

(૫) — ગઝલે — મહમુદશાહ.

મધ મોસે અયસી કોમ ખતાં જોકે આના જના છોડ દીયા,
કયું નાહક અયસે રૂઠ ગય, જો મોહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા. હે દેસસે જા પરદેસ બસે,
મેરે મનકી અગની કયસે ખુએ, મોસે આખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા અરખતે દીદ હું જખસે પીયા, તુહીરે આત નઝર મેરે હે ખાજ,
તુને ખાજયે આલમ દીલકો મારે, મયખાના ખનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો તુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલયા જન તલક.
પર સએમસે ચેહરેપદ અપને, પરવાના ખનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને ગુરસે મીલો, કીજો અપને પીયકી સેવા કરો.
વોહ અમલી બાલદો વાદ કરો, કયું અપના કીકાના છોડ દીયા.

(૬) —

ગઝલો — તાહીર.

મરકર કેળી દીલસે તપે દુરકત નહીં જાતી,
 મીટીમેળી મીલકર યે હરાસત નહીં જાતી.
 દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીગાહેં,
 પરદેમેળી આલીમકી શરાસત નહીં જાતી.
 દુરકતસે તસવુરસે હુમેં વસ્લમેં બેતાય,
 હે દીલકો જો ગમ ખાતેકી આદત નહીં જાતી.
 યુસ્સેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
 બેદાદ મેંબી રહમકી આદત નહીં જાતી.
 વોહ શર્મસે છુપતે રહે જખતક નહુવા વસ્લ,
 જખ વસ્લ હુવા ઉનકી નદામત નહીં જાતી.
 તાહીર દીલે બેતાયકો તસક હો કયુંકર,
 આખોસે કીસી વકત વોહ સુરત નહીં જાતી.

(૭) — (તરાનએ હુક્કાની) — ગઝલ.

મએ વેહદતસે આ સાકી લખાલખ એક સાગર દે,
 મેં જન્દા તેરા હો જાઉં મું મતાવલા મુજેહ કરદે.
 પીલા સાકી મુજેહ વો મય જો ઝોકે બેખુદી બખશે,
 રજો રશે મેં મેરે કમરીયત મનસુરકી ભર દે.
 તુ શેખે જામ કર મુજકો કસમ પીદે મુગાં મુજકો,
 સ કાહુમ રખ્તુમ પળકે સરાય આગે મેરે ધર દે.
 મલામત ધરક બાઝીકી ઉઝાએ કોન શેખીસે,
 તુરાય ધસ કામકા તુ હય કે હરકારે વહર મર દે.

(૮) —

ગઝલો — સાદીક.

મએ આશકહું દીલસે ઝુંદુરે સનમપર,
 દીવાના હું ઉસકે વજુદો અદમપર.
 કીયા જખસે ધકરાર કાલુખલાકા,
 હુવા તખસે નાઝાં મએ નકદે કદમપર.
 કીસીમેં નાહ વોહ હએ ઉસમેં ચેહ સારે,
 વોહ કાદીર હએ અપને તો જોરો કરમપર.
 જહા દેખો મવજુદ ઉસકી તબલ્લી,
 મુકરર નહીં કુછ ચેહ દએરો હરમપર.
 વોહ જએસાહએ અબવલે આખી રમીએસા,
 હએ મુખ્તાર આફઆલ ખુદ બોસી કમપર.
 કહે અએર સાદીક હએ જનાંસે વાસીલ,
 હુમેં હુમાર હરમાન હસ દમ કદમપર,

(૯) —

ગંઝલે—કન્વાલી.

મળ જેતેહે કયા ચાર તેરે બાલ ધુંધરવાલે,
તેરે બાલ ધુંધરવાલે તેરે બાલ ધુંધરવાલે.
પહેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરત હો ખ્યાર,
તેરી તરફસે ચાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે.
બાત હે જાનલ મેરે દીલમેં આપા ખીયાલ,
આપની જીભફા કોસવાર આ બેકરારે વાલે.

(૧૦) —

ગંઝલે—હાશીઝ.

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કાન,
શમેઅમેં વોહ હે અગર રેહતા તો પરવાનેમેં કાન.
કાહકો શેખો ખીન્દમન હુંડતે શીરતે હો તુમે,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વીરાનેમેં કાન.
ગર કીસીસે કયું ઝગડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસતોમેં રેહતા હે તો ફરજાનેમેં કાન.
જાકે તુમ દેરો હરમમેં હુંડતે હો કીસ-લીચે,
ગર ખુદા મસજીદમેં રેહતા હે તો યુનખાનેમેં કાન.
હે યે મંઝીલ સખી તર સમઝો ધસે હાશીઝ જરા,
બે-ખુદીસે બા-ખુદી બેહતર હે આ-જાનેમેં કાન.

(૧૧) —

ગંઝલે—તજમ્મુઝ.

મીસાલે મહા હરસુ જલવા-ગર ખાગહી ખાગ હે.
જીધર અબ તાલીબો દેખો ઉધર ખાગહી ખાગ હે.
ફકીરે મરત હેં અપની સદા સળસે નીરાલી હે.
હમેશા વીનંદે લખ જામો સદર ખાગહી ખાગ હે.
તેરી હુરેં મુખારીક હાં તુઝીકો ઝાહીદે નાદાં,
યહાં અપને મંજુરે નઝર ખાગહી ખાગ હે.
ઉનહીંકો દીદકે મુશ્તાક હેં દેરો હરમ વાલે,
યહાંબી ઝોર વહાંવી જલવા-ગર ખાગહી ખાગ હે.
ન કયું જલવા અમનકા ચક્ષમે નગરગીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમેં અબ બે-ખમર ખાગહી ખાગ હે.
ઉઠા મરદે ખુદા પરદા દુધકા અપની આંખેસે,
તજમ્મુઝ દેખ હરસુ જલવા-ગર ખાગહી ખાગ હે.

(૧૨) —

ગંઝલે—દાગ.

મુન સરી દુ-માસે ચારી ઉઠ ગઇ, અબખુતો પ્રમાનદારી ઉઠમઇ
દીલસે-વો બેખખતચારી ઉઠ ગઇ, અબ તમજાહી તુમદારી ઉઠમઇ

વાય દુસ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમેં દોસ્તદારી ઉઠ મધ
રાહે ગયે લાખે કમેલે ચામકર, આંખ જીસ જાનીય તુમહારી ઉઠ મધ
જાળ હુવા સીજ દેમેં ઉસ યુનકા ખ્યાલ, ખુદ અખુદ મરદન હમારી ઉઠ મધ
કાસમેં રખીયે દાગ ચરમેં દોસ્તી, ઉઠ મધ યારોસે ચારી ઉઠ મધ

શબ્દ } જહાંસે હાર ગયે, છકે હારનેવાલે
કીધર ગયે મેરે ગેમુ સંવારનેવાલે.

(૧૩)— ગઝલે—આતીશ.

મુલાકાત ઇસવીએ તુજસે યુને એ પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરકી ખાતીર મેરી તોફીર કસ કરદી;
તુમહારે અપને યોગાને મેરે સખ ખત પકડતે હે,
ઇસીસે અપને હાલે દીક્કી અમ તેદ્દીર કમ કરદી,
ઝરા લુલેસે વા મેરે જતાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ કરદે એકકે કે એક તકબીર કમ કરદી

(૧૪)—ખ્યાલે ગઝલ—પરભુલાલ—(સદ્દે. કી નસિહત.)

મુઝકો મુંદ ન દીખા બદકાર ભડવે સટ્ટા ખેલ ન વાલે
સારે ધર કા લુગા કરમાલ, આખર હો બેઠા કંગાલ.
શીરબી ચલના હય મુઝસે ચાલ ખીખા દે દે કાનકે બાલે—મુઝકો.
ઇન્કો ગીરવી ધર કુચ્છ લાઉ માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અબ કે મેરા પડેગા દાઉ સખ કુચ્છ તેરે—કરે હવાલે—મુઝકો.
હો ગએ આવાજ પુરશદ દેર દા કીય અનંદ,
બોલે કટેગે તેરે ફાંદ પૈસે સૈ મ દા લગાલે—મુઝકો.
કમર કયું એ શર્માપર કસલી પુટે તેરી ગડડી પસલી,
લે ગયા લં—વડે કાબી હંસી તુને કયા કયા ધર હંચ બાલે—મુઝકો.
તુઝસે બયાદી પુટે ભાગ લેટે તેરી ચતાર પર નાગ,
ખાવેં બોડી તેરી કાગ તુઝકો પડેં જાન કે લાલે—મુઝકો.
તજદે સટ્ટે કો નાદાન પરભુલાલ કહે સો માન,
સટ્ટા જાનકા દુસ્મન જાન ખેલ અકલ કહાં મતવાલે—મુઝકો.

(૧૫)— ગઝલે—અનવર.

મેરે ધરકે ન સહી ગચરકે ધરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે થે તો ઉધરકે હોતે
ચેહ હવા ગચરને બાધી હય શાફન કે લીએ
મેં મરેં ઝોરપે તુજ રશકે કમરકે હોતે
તેરે ખીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજતા
દીલમેં પચકાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે

અથમે દુઃસ્વપ્નસે અગર આખ તુમહારી લક્ષતા
 બીરબી ઇસ દીસે મેતાનપે ચરકે હોતે
 શીર બહાર આતી નએ સરસે જીવું શીર હોતા
 શીર નએ તોરસે સીજદે તોરે દરકે હોતે
 શીરતો બકબકકે ન વો ખાત મુનાતે અનુવક
 મેરી ફરીયાદ મે પેહલુ જો અસરકે હોતે
 (૧૬) — (પાનકા ખીડા) — ગઝલે — મુલતાન.

જ્યા ઉસ ગુલેરા આનાસે મીલા પાનકા ખીડા,
 કયા રંગ જમા લુલ્હ દીયા પાનકા ખીડા.
 તખાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
 કીતના હે મહેદાર બના પાનકા ખીડા.
 ખુશીસે હે કેવરેમેં બસાયા હુવા કદ્દાર,
 કયું દે ન મેરી જન મઝા પાનકા ખીડા.
 શોખી નહોં અછઝી મે અરારત નહોં અછઝી,
 તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા ખીડા.
 રસક અયસા હુવા ખુન લગે છુરને દુસ્મન,
 પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા ખીડા,
 કયા જરૂરી હકીકત હે કરેં નઝર અબી સર,
 લા પાનકા ખીડા તુ ખીલા પાનકા ખીડા,
 મુલતાન ગઝલ કયું નહોં મઝખુલ હમારી,
 હે તોહફે અહબામ નયા પાનકા ખીડા.

(૧૭) — ગઝલે — અઝીઝ — કબ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા ક્યોં થટા છાપ રહી મમકી
 મેરી આંખોને ખારીશ કયા કબી બરસાતસે કમકી
 તુમહારે નામમેં તાસીર હે કયા ઇસમે આઝમકી
 મુરાદેં હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
 રહેહેં ઉમરબર જો સાયએ દામાને રહેમતમેં
 ઇન્હેં દી જતી હે અબ આફતાબે હશરકી ધમકી
 તમાશા અપને દીલમેં છસને દેખા હે ખુદાઇકા
 હકીકત ઉસકે આજે કુઝ નહોં હે સાગીરે જામકી
 નીગાહે બરક વસસે ઉસને દેખા કયા મેરી જાનકી
 કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક ખીજલીસી આ ચમકી
 ખીલાકર બાહજે પેહલે જનમતા વો જો મુલતાન
 અઝીઝ ઉસમે ખુશીમે સેર કરતા દેખોં અબકી

(૧૮) — (નગમે-રહાની) — ગઝલ — કબાલી.

મેં દરખ તુમહારે આન પડા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 દીન રેન તડપતા હેગા જીયા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 સીમાખમા દીલ બેતાબ રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાબ રહે,
 અબ દોસ્ત હો દુસ્મન હાબ હહે, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 કબી સુખકી નદેખી એક ઘડી, કયરાં જાન બલામેં આન પડી,
 રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 મેરે હાલે મરીખીયે કીજે નઝર, મીરાં સૈયદ અલી નહિં આતાસખર,
 ગઈ હિસ્સો હવામેં ઉમર યુજર, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 મયેં જામે જમાલકા હો નીઝામી, કરો શાદ પીલાકર સરવેરી,
 તુહે શાદ મેરા મેં યુલામેં કર્મો, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 યાવરકો જમાલ દીખાઓ જરા, કરો નઝરે લુલ્હ જરાંરે ખુદા,
 અયો રાજ હે યે દીલસે સદા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
 (૧૯) — ગઝલ — હયરાં.

મેરે દીલમેં જખકે વોહ તશરીફ કરમા હો મયા,
 બે-શકો લારેખ શીર અરશે મોખલા હો ગયા.
 ઇશકે જીસ દીનસે મોહંમદ મુસતફાકા હો ગયા,
 સચ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો-મયા.
 હીજરસે ધખરા ન અય દીલ પદમે અય લા તક-નતુ.
 શીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુલ્હ ઉસકા હો ગયા.
 આતશે દોખખ મુઝે છુ જાએ કયા ઉસકી મગલ,
 કયું કે મેં અયદા હખીખ કીશીયાકા હો-મયા.
 વાયદયે વરલ અખ તો પુરા કીજયે બહરે ખુદા,
 આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાના હો-મયા.
 જાહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
 ક્યયે દીલદાર અખ મસકન હમારા હો-મયા.
 જાનકર ખાલી કદન વાપસ હુવે મુનકર નકીર,
 ઇશકમેં અય જાન તેરે લાગીર મેં અમસા હો-મયા.
 મીસલે આપના કે અય હયરાં કયું હયરાન હે,
 કયા મોહંમદ મુસતફાકા તુબી અયદા હો ગયા.

(૨૦) — ગઝલ — હુસેન.

મેં હું બેતાબયા રસુલુલાહ, મીસ્લે સેયમાય યા રસુલુલાહ,
 હીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ બેતાબ યા રસુલુલાહ;
 દીનકો ખુરશીદહે શીદાતું મેરે-સખકો મહતાબ યા રસુલુલાહ.
 દુરરે દન દાંસે તેરે હનાદમ-દુરરે નાયાબ યા રસુલુલાહ.
 હે મુનો દીનકે તેરે ખરહક-માર અસહાબ યા રસુલુલાહ.

(૨૧) — નગ-મયે-રૂહાની) — ગઝલે — કબ્વાલી.

મેરે બાંકે જવાન મદની, તોરે-જોગમેં પેહની કદની,
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયા, મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરતહે દીલ શકની, મોરે બાંકે જવાન અરખી.
મુજકો હે તેરી ઉશ્કૃત, કીશ તરેહ કટેગી કુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાન અરખી.
મેં કહુંગા રોજે મેહશર, વો આનેહે બાંકે શરવર,
મુમદો રોજ મીસલે અન્ની, મોરે બાંકે જવાન અરખી.

(૨૨) — (રસીલા કબ્વાલ) હુમારી-ફરીયાદ-ગઝલે કબ્વાલી.

મોદખત ગયરસે મેરી, છોડા દો યા રસુલલાહ
મુઝે અપના હી-દીવાના બનાદો યા રસુલલાહ
લગા તકયે ગુનાહોકે પડા દીનરાન સોતાહું
મુઝે ઇસ ખવાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલલાહ
પડા હું ફેહરે ફરીયામેં ભંવરમેં ખાતા હું ચકર
દીનારે લુત્ફસે મુજકો લગા દો યા રસુલલાહ
અધેરી કલ્લમેં મુજકો અકેલા છોડ જવેં
વહી દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલલાહ
ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લે જવે તો મેહતર હે
મેહી હય આરજુ જલદી બતાદો યા રસુલલાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલક બયતુલાહ
સુસાશીર હું મેં કાઝમેકા ખુલાસોં યા રસુલલાહ

(૨૩) — ગઝલે — નગમેહિન્દ.

મંચતો હુંડત હુંડત હારગઢ મોહે પીકે નગરકા ડગર
નહ મીલા
તન સખ ગયો પગ સુજ ગયો કહી હાય વોહ શામ
સુંદર નહ મીલા
તોરી મીનમી કરેં સુન ઝેરી સખીજો તુદેસ મદીનેમેં
પોંદચે કબી
યહી કહ્નાકે અય યસર બકે ધની ફિરી હુંક -તુમ્હારા
નગર નહ મીલા
મંચ તો બેઠીયી મનમેં ચેહ આસા ધરીકે વો શામ
પીયા મોહે યાદ કરે
વાકેદવારે બકે મંચ સીલ ધરેં કીયે બાખ જતનવાકા
દર નહ મીલા

મેરા જામ કન્યા મદીને બસો મોહે મુરલીકીલે નહ
 સુનાયે ગયો
 મંચતો પુરજદવારેકા હુંડે શીરી ગધ દેજબદેજ મગર
 નહ મીલા
 લગી ખીરહ અગન બેયો રાખબદન કોઇ જાહ મદીનેસે
 જાય કહે
 નહી આસકે હોંદમેં જીવ બચે, મોહે આપકા દરસ
 અગર નહ મીલા

(૨૪) —

ખ્યાલ — ગઝલે — અહમદજી.

મંચ તો કહું સંસાર કો દેખો ધસ્ક કહે વોહ ચાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચકાઅબે કા સરદાર દીખા.

મંચને ગઢાયા સુલીપર મનુર ધસ્ક હયં નામ મેરા,
 કોન બચાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુબહો જામ મેરા.

અનલહક તુ બેદ બના ઉનકા અલીફસે હય કુલ્લે આમ મેરા,
 તુમને સુના હય કબી અઝીઝો તાલીમ થા શુબશામ મેરા.

ધસ્ક હું ચાર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅબે કા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંચને ખવાર કીયા ચાર કીસીકો બેડા પાર કીયા,
 મજનું કો મંચને શીરાક બન બન લયલાકા ખીમાર કીયા.

મુસા કો જા ઘેરા મંચને તુરુપે જા શુફતાર કીયા,
 અરની કહેકર દેખી તબલ્લી બસ મોલા ઇન્કાર કીયા,

માનું ન હરગીઝ મંચ કીસીકી બાન તું ચલ રફતાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅબે કા સરદાર દીખા.

અલાહ મોહમદઅલી ફતેમા હસન વ હુસેન શુબશામ હય દો,
 ધસ્ક હકીકી ધસ્ક મજાઝી એક હી હય પર નામ હય દો.

ઝમી સર્ખ ઓર મહેર યમ્મ જો ઇન ચારોં કે નામ હમદો,
ઝેર ઝખર હંચ એક ફરક પર ઉનેકે બી અંગમ હંચદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાવલા અહમદજી દીલદાર દીખા,
વરના કંઈગી ખવાર તુઝે મંચ કાઅજે કા સરદાર દીખા.

(૨૫) — બાહરેસ્તાન બંબધ — ગઝલે — હુમરી-લૈરવી.

મંચ તો અપને ખવાળકી જોગન બની —

જોગન બની ... .. યૈરાગન બનીરે

દોહરો { હુથ પસીના તુર કારે બોયા ચમખેલી ફૂલ
સખસખચન મીલ સેહરા ગુથા પહને નખી રમુલ
મંચ તો જોગન બની અપને-ખવાળકી જોગન બની

દોહરો { દુલા અંદર સજ રહા હય બાહર પડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન બોયા સાથ-મંચતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે કેસ-મંચતો
કાગા નેન નીકાશ હુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજ્યો ખાય-મંચતો
નહી કીનારે ધુંવા ઉડત હય મય બનું કુચ હોય
જસકે કારન મંચ જલી વહી ન જલતા હોય

મંચતો જોગન બની અપને ખવાળકી મંચતો જોગન બની

શબ્દોર { કાસલ લાવે ખબર ચારકે આજનેકી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમે દીવાનેકી.

(૨૬) — ગઝલે — ઝેહરાજાન.

ચહી દીન હંચ દુઆ લેલો કીસીકે કબલ મુઝતરસે,
જવાની આ નહી સકતી મેરી જા શીર નજે સરસે.
ચેહ કહદો અબરે બારોંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેંહ બરસત હય હમારે દીદ ચે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો ખા વફા કોઇ મુકદ્દસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો હમર બરસે.
અબી કમસીન હો ચેહ નશરન તુમહેં ફુર્સીકે ઝેવરસે
અબ્બી નામે ખુદા સેહરા બનઝોગા અપકે સરસે.

(૨૭) — ગઝલે — ગફુર.

યા ગયેરસે રહે યા હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર ખાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે ગમ નહી પર ગમ હે ચે,

ખાત વોહ કીજીયે જીસમેં કે મુલાકાત રહે.
 નીંદ આંખોમેં હે કરમાઇ હુઇ હે ચીતવન,
 સમ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે.
 નબજોકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
 જીંદગી જારતો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
 જામ હાથોમેં રહે તાકમેં ધમાન રહે,
 હાય ધસે ધસક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
 બાગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગપુર;
 ચારબી સાથ રહે મોસીમેં જરસાત રહે.

(૨૮) — ગઝલે—મુમતાજ.

યા નખી લીજો ખબર અપને દીલ અગાધરોંકી,
 જાત જાતી હે ચલી હીજમેં બીમારોંકી.
 તપે પુરકનકો મેરી અતીખ્યા બોલે,
 કરખતે વરલ દવા અયસે તો બીમારોંકી.
 રકમ કર હાલે પરેશાંપે રસુલે અરબી,
 લીજીયે જલ્દ ખબર હીજકે ગમખારોંકી.
 કુછ નહીં દુર હે યે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
 કરો જાગીર અદન હમસે યુનાહ ગારોંકી.
 યાદ કરો રોઝીયે અકસકો તેફે યા અહમદ,
 દેખકર રોતા હું મેં જલ્લકો ઝવ્વારોંકી.
 જાકે તીખામેં ખુદાયા બતુફેલે અહમદ,
 દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી.

(૨૯) — ગઝલે—તાહીર.

ચારકી મલીયોમેં કયુકર ચાર જાનના છોડ દે,
 કીસ તરેહ ખુલખુલ ચમનસે આશીયાના છોડ દે,
 ચેહંસી અછછી નહીં યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી,
 નીચી નજરોંસે મેરીજાં મુસકરાના છોડ દે.
 તર્ક કર ગયરોંસે ચારી ચે ચલન અછછા નહીં,
 વહાંકા જાના છોડ દે ઉનકા ખુલાના છોડ દે.
 દેખકર આઝરદા ખાતીર મુબકો વોહ બોલા સનમ,
 જો પુરા માને મેરી મેહરીલમેં આના છોડ દે.
 યા ઇલાહી વોહ ન છુટે ઉસકા છુટના હે ગઝબ,
 યું મેં રાજી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
 હમમેં ચેસે ખુદા વું જાકે કયા દેગા જવાબ,
 દેખે તાહીર હન ખુતોંસે દીલ જમાના છોડ દે.

(૩૦) —

(નવનેહાલે ગુલશન) — ગઝલ.

યે ક્યસે બાલ ખીખરે હે, યે સુરત કયું બની ગમકી
 તુમ્હારે દુસ્મનોંકા કયા, પડી હે મેરે માતમકી
 મજા ઇસમેંહી આતાહે, નમક છોરકા નમક છોરકા
 કસમ લેલો નહિ આદત, મેરે જખમોં કે અરહમકી
 શીકાયન કીસસેં કયા કજીએ, હય કયા ઉલટા ઝમાનાહે
 બકાહય પ્યાર જખ હમને, મોહખત આપને કમકી
 ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન જાએગે
 ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે મોહખત આપને કમકી
 ખુદા જાને તુમ્હેબી, રહેમ આતાહે ગરીબોંપર
 પસે પરહદ તો મોહખત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
 વહાં જાતેહો યમ યમકર, ચલો ઐસીબી કયા જલદી
 ખુદા રખે તુંમહી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી
 શાએર { જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તું નઝર આયા
 ઐસા કોઇ ગુલશી નહિ, ખુશર નઝર આયા

(૩૧)

ગઝલે — તાહેર.

યે ઇતની શાખીયાંબી આ ગધં કયુંકર ખુદા જાને,
 અબી કમસીન હે વોહ નાઝો અદા ઉસકી બલા જાને.
 તુમ્હારે તો હરએક અંદાજમેં સો સો અદાયેં હેં,
 મેરી જાં એક અદા હોતો કોઇ ઉસકો અદા જાને.
 કીસીકા મુસકુરા કર આરઝુયે વસ્લ પર કેહના,
 ઉસીસે યે કરો બાતે કે જો ઉસકા મજા જાને.
 સવાલે બોસે પર કીસ સાદગીસે હંસકે કેહતે હેં,
 મેરી કીસ બાત પર બતાહે તુમકો પ્યાર કયા જાને,
 શીદા હું શાખીયોં પર ઉસ સરાપા નાઝકે તાહેર,
 કે ગર બોલું તો દીવાના ન બોલું તો ખફા જાને.

(૩૨) —

ગઝલે — અમીર.

વહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાવા હય યહી
 યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
 અધની હસતી કે સીવા ગૈરકો સીજદા હય હરામ
 મઝહબે પીર મુંગા મશરબે રીન્દાં હય યહી
 ખીસતરા ટાટકા દો પારચા કમ્મલકી કુબાહ
 તાજે ખુશર હય યહી તખતે સુલેમાં હય યહી
 દુબ્હાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
 અપની તો ખુશ હય દુબ્હી હય અરફાં હય યહી

(૩૩) —

ગઝલે — બઝમ.

યે હુસ્ને દીલદરેખ ઝોરામે પયદા હો નહીં સકતા,
બહોત યુસુફસે હોસકતેહેં તુમસા હો નહીં સકતા.
ઇલાહી વસ્લકા વાઝેદા ઉન્હે ખુદ યાદ આગયે,
તુઝેતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
મેર અશ્વાકે નદામત આનશે દોઝખ ખુઝા દેગા,
યેહ વોહ કતરા હે હમસર જસકા દરીયા હો નહીં સકતા.
કરે જખતક ન મેં નાસે કયામત આ નહીં સકતી,
ચલે જખ તકન વોહ ખુત હથ બરપા હો નહીં સકતા.
બહોત ખુદે આશીયાને કીયા ઉનકી ઇજ્જત અફઝાઇ,
નહો અય બઝમ મેરી કર અયસા હો નહીં સકતા.

(૩૪) —

ગઝલે — હમ્દ.

યે બેમોકા તુમહારી હરબડી દીલ લગી કયસી,
તખીયત આદમીકી હે કબી કયસી કબી કયસી.
નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમહારી ધાંધીલ કયસી,
મેરીહી ચીજકો કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
સખ અપને કીયેકી દીલકો આખીર મીલ ગઇ કયસી.
ખયાને સોઝે દીલ રો-રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
લગી હે આજ જખ દીલમેં તો આંખોમેં તેરી કયસી.
વોહ સુન સુનકર મેરે હર અઝરકો અયહુમ્દ કેહતેહેં,
તખીઅતમેં હે ઇસ કમખખતકી શોખી બરી કયસી.

(૩૫) —

ગઝલે — હાશીજ.

યે રેન કાલી ચીરામે દીલ લે સજનકો હુંડન ચલી ચલીજ,
નઝર ન-આયા સજન રંગીલા મેં જાન-મારી ગલી ગલીજ.
ચહાંબી દેખી વહાંબી દેખી શીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
અજરમેં દેખી ગુલોંમેં દેખી સારી કલી કલીજ.
કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જસકે,
શીરાકમેં હેં મીસ્કે ખુલેખા જવાની તેરી ઢલી ઢલીજ.
યે ગરમીયે ઇસ્કકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં,
સજન મેં તેરે શીરાકે આતીશમેં અખ સરાપા જલી જલીજ,
ખુરી ખુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સખને મયા રખા હે,
મેરા સજન પર બઝા હે બોલા ખુરીકો કેહતા કાલી બલીજ.

સતી સતી લોગ કેહતે હું પર સતીમેં મુઝમેં દરક હે બેહદ,
મેં આતીએ ધરકમેં સજનકે જલી ન ઉસસે રલી રલીજ.
ન જુલુંગી નામ જુઝક ઝોર ઉમર વ ઉસમાંકો મેં હાશીઝ,
ખ રોજે મેહસર ઉડુંગી જીસદમ કહુંગી મેં યા અલી અલીજ.

(૩૬) —

ગઝલે—મુમતાઝ,

યે માના ફુસ્નકા તેરે નઝઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીએ દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
છુપે ક્યા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મકાં ક્યા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર જુલા બેતે તો મીલ બેતે.
જો તુમ ચાહો તો સખ કુછ હો સકે ક્યા હો નહીં સકતા.
કીયાથા વાઝેદા મીલનેકા ન આયે અખ તલક યે ક્યા,
જરાસા આપસે છકરાર પુરા હો નહીં સકતા.
તેરી સુરતબી દીલમેં દેખ લી જખ અપનાજી ચહા,
યે સખ કેહનેકી ખાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલફતકે છુપાનેકી,
મગર જખ વોહ છુપાયેં હમસે ચરચા હો નહીં સકતા.

(૩૭) —

ગઝલે—દાગ.

યે દીલ લગીબી ક્યામત-કી દીલ લગી હોગી,
ખુદાકે સામને જખ મેરી આપકી હોગી.
વહાંબી તુજકો જલાધંજે તુમ જો કેહતે હો,
ખખર ન-થી મુઝે જન્નતમેં આગબી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસાબ અમ નાસેહ,
વહાંબી તેરી ઝેખાં ચાર હાથકી હોગી,
ફુઆયે વસલે જુતાં માંગતા હું કાઅબેમેં,
ખુદાકે ઘરમેં કીસી અયકી ક્યાં કમી હોગી.
નિગાહે શુખહી કુછ દે જવાસ ચલ શીરકર,
તુમ્હારી ચાલાકી કીસસે બરાબરી હોગી.
બહોત જલાયેગા દુરોંકો દાગ જન્નતમેં,
બગલમેં ઉસકે વહાં હોંદહી પરી હોગી.

(૩૮) —

ગઝલે—અમીર.

યેહ જો સુરત હમ તેરી સુરતે જાન હય યહી,
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી.

અપની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હયમંદી,
 મેઝદબે પીરે મુગાં મશરબે રીદા હય યહી.
 ખીસતરા ટાટ કા દો પારચા કમમલ કો કુલાહ,
 તાને ખુસર હય યહી તખતે મુલેમાન હયમંદી,
 દુ જહાં મેં નહી અબ તોરે સીવા કોઇ અમીર,
 અપની તો ખુઝે હય ફહમીદ હય ઇરફાં હય યહી.

(૩૯) —

ગઝલે—સાદીક.

ચેહ દીલખદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારકી કસમ,
 દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારકી કસમ.
 દીલ લેતા લએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
 ચેહ સવદા મુફતકા હએ તુ લે ચારકી કસમ.
 અએસોખ ઝએક શએા કમે આ જુટલે બહાર,
 દુકાન દુસ્નવાઝ હએ મકારકી કસમ.
 થીશેસે લે સરાખ પીયાલેસે જર પીડ,
 મસ્તો ચેહ રોઝે છદ હએ મએખવારકી કસમ.
 મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
 ચેહ હોશે જોશ હોશ હએ હુશયારકી કસમ.
 સાદીક હું ખએર નીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત,
 હસ્તીમેં મસ્તી મસ્તલએ સરશારકી કસમ.

(૪૦) —

ગઝલે—બેદીલ.

રહે દુસ્ને દીલ આરાધ, મોહિયોદીન જલ્લાની,
 કે એક આલમ હે શયદાધ, મોહિયોદીન જલ્લાની.
 સીતારે સખ છુપે અબ તાઅબદ, ચમકેગા શમ્સ ઉનકા,
 હે તા મેહશર તજલ્લાધ, મોહિયોદીન જલ્લાની.
 નહીં કુલ આજસે છઝને શરફ મળદો કરમ ઉનકો,
 ય હે મીરાસે આપ્યાદ, મોહિયોદીન જલ્લાની.
 ન જંદા રસમેં હી કરતે હો વોહ દુન્યામેં કયું આતે,
 જલ્લાને દીલકો આયે મોહિયોદીન જલ્લાની.
 દીખાઈ કીમીયામરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ,
 મીલા આકે કંઈ પાયે મોહિયોદીન જલ્લાની.
 ઇલાહી કીશતીયે બેદીલ તલાવુમસે બચા દીજો,
 બ અજરાયે મહદાયે મોહિયોદીન જલ્લાની.

(૪૧) —

ગઝલે — અણજ.

રકીમાંકી નઝર હોળવેગી નીકલો ન યું ખરસે,
 સબાલો અપના અનાયલ તુમ ફપટા ઓડલો સરસે
 લગાયા દીદઓ દાનીસ્તા દીલ ઉસ ફીના પરવરસે,
 શીકાયત રંજકી હમ કર નહીં સકતે મુકદ્દરસે.
 જો સચ પ્રજો તો યે હે કદર અફઝાહ મોહબ્બતકી.
 ભસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
 કાસીકો હુંડતે શીરતે હેં હમ મયદાને મેહશરમ;
 કાસીકા ધશતીયાકે દીદ લાયા હે હમેં ખરસે.
 મઝા જમ થા સવાલે વસ્લ પર ઇક્રાર કર લેને,
 અણજ એક ટીક ટીકા બાંધે હુયે બયડે હેં શકદરસે.

(૪૨) —

ગઝલે — કચેસ.

રસુલે હાશીમાંકી મદહેબ્બાની મુજકો બાધ હે,
 દીલોં જામેં ચેહી સદ્દે અલા ઉલફત સમાધ હે.
 હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહમદમેં.
 નહીં ઉસકે મુકાબીલ કોઇ આલમમેં મીકાઇ હે.
 મએ નાઅલેન ગયે જબ અફ્ફર વોહ શાહીદે દાવર
 કહા હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
 નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
 ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરે ઇલાહી હે.
 નસીમે સહરને મુઝદા સનાયા વસ્લે અહમદકા,
 જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીચકી થમાઇ હે.
 રસુલુલ્લાહ જબકે કચેસ તુજકો શાદ કરતે હેં,
 મીલાલે ગમજદાં શીર કીસ બીયે સુરત બનાઇ હે.

(૪૩) —

ગઝલે — જલાલી.

સુદલાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહોં.
 તસદ ફક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહોં.
 નઝર આતીહે રૂયા મેં નખુવત કી ઝીયા જીનકો,
 યોશાને અમખીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
 વો લે લેતેહોં મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
 અઝઝ સે જોકે મોમીન સાહેબે ઇમાન હોતેહોં.
 શમે મેઅરાજ રાયે અર શીયુ મેં શીરો ગુલ બરપા,
 અહદકે આજ એહમદ અરજ પર મેહમાન હોતેહો.

હજાર હે તસદ્દુક હસ કહેના શાહે રીસાત પર
હમી કયા જોક નીરાલે આપ પર કુરમાન હોતેહેં-
કહેમા ઝુમકર અબરે કરમ જોશે કરીમી પર,
ગુનેહ ગારોયે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહેં-
હમેં બસનેદે અય સાકે આદમ અપની તુ બસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સમાન હોતેહેં,
ગમે આલે નખીમેં જીનકે દીલ રોતેહેં જોર આપે,
જલાલી બીનકેનાલુસે બપા તુફાન હોતે હેં.

(૪૪) —

ગઝલે—તજમ્મુલ.

રહતા હે ખાખમેંબી શોકે લીકાયે ખાખ,
ચોક બિહતા હું ચે ક્રેહકર દેખો વોહ આયે ખાખ.
હર રંબમેં મેહનમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે જોર કોન અપના હમી સીવાયે ખાખ.
મકસુદકે ગાહરસે બરદે ગદાકા હામન,
આખાયે જોશપર જબ બહરે અતાયે ખાખ.
કુરોંકા તીર ઉલ્લસતમેં કયા જીગરપે ખાખ,
બીસમીલ બનાયુકી હે તેજે અદાયે ખાખ.
દીલતસે ફકી દયા દીલકો ગની કીયા હે,
કુરમાન જલ્લે તેરે ચશમે અતાયે ખાખ,
મુમકીન નહીં હે હકમેં હો આખ અય તજમ્મુલ,
જબતક ન આખરેફતકા સાગર પીલાયે ખાખ,

(૪૫) —

ગઝલે અકબર—કબ્રાલી.

રોતી હે જબનમ કે નયરજે જહાં કુછબી નહી
ચીખતી હેં યુલયુલે ગુલકા નીજા કુછબી નહી
કોસ રહસતકી સદાહે કાફલે વાલો ચમે
જોક હો હમ હે કયામે કારવાં કુછબી નહી
હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અલમ હા ફાનસે
મયર જોતે હકકે ગુલઝાર જહાં કુછબી નહી
ગીર ગમે બરજે ગુલીસ્તાં, હડ મધ ગુલશનકી બુ
રજે ગુલ કુછબી નહી યુલયુલકી જાં કુછબી નહી
જોક સારે તોડ કાલે બાધ કર બદે કફસ
જોરકી બગલીમેં ચીત હે પેહલવાં કુછબી નહી
હો મમેં શુકમ કમીકે મુંહસે ખાખાકર ચીકસત

ફેળે દારા ભસ્કરે નવશરણં કુછબી નહીં
જનકે મેહલોમે હઝારો રંગકે ફાતુસમે
ઝાડ ઉનકી કાષ્ઠપર હેં ઝોર નીશા કુછબી નહીં
ચાર દીનકી ચાંદની હય શીર અંધિરી રાત હય
ચેહ તેરા ફરનો જાયા અય નવ જવાં કુછબી નહીં
જનકી નોખતકી સાદસે જાંવતે ચે આસમાં
મકબરોં મેં બંદ હેં, વોહ ફુને હાં કુછબી નહીં
સખર હાઝીર કયું હો દરબારે રસુલશાહ મેં
જલદ મસરબકો ચલો અકબર મહાં કુછબી નહીં

(૪૬) —

ગઝલે—અકબર.

રૂપે પુર તુરસે જુલફોંકો હટાલે સાકી,
ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે બચાલે સાકી.
આપે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઇનાયતસે મુઝે,
દેહો કૌસરકેબી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
કીસ કદર નશ્શયે ગફલતમેં હુવાહુ મદહોશ,
અબ ગીરા મેં ચે ચલા બહરે ખુદા લેસાકી.
રૂપે પુર તુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના ચા,
પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદપે હાલે સાકી,
સુયે રૂખ કેહતી હેં જુક જુકકે ઘટાયેં કાલી.
હું બલાયેં તેરી અય ગેસુ ઝો વાલે સાકી.
હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાસીમ,
પ્યારે પ્યારે હેં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
અપને અકબર કોબી એકજામે મોહબબત દેના,
અય નયે સાગરોંકે બાંટને વાલે સાકી.

(૪૭) —

ગઝલે—બેદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મુબનું બનાકે મારા,
કચસે શકીસ્તા દીલકો દરદર શીરાકે મારા.
ફેરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
ઐ ચાર તેરી કયા નૈરંગીયાં બયાં હોં,
પુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
ગરબન ગમ બલાસે ઐ દીલ નહીં ગમ ઉસકો,
કર શુકર ફીસને અપના બન્દા બનાકે મારા.

સમઘાર રખા પીયાલે ગેસુમેં હસને બેઠમ,
બૌર સુબહ હમકો રખસે પરદા ઉઠાકે મોરા.

(૪૮) — ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મેને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીહાં નહોઆ,
ઉઠાયે સદમે હે જીતને મેને બહામે કીસપર આયાં નહોઆ.
હેં બોલે સુબકો અકેબે ધરકા કે હોગા વહાંપર ગુમરા કયુંકર,
મદદકો મેરી જો લુલે યજ્ઞાં નહીમે હમદમ વહાં નહોઆ.
લગાયા સુબસે જો દીલકો તુને સમજલે દીલસેં તુ અપને પુલપુલ,
હેં ચંદરોજ બહારકે દીન યે સુલતો રોજે ખીજ નહોઆ.
બહોત કીતાબેં પડી હેં તુમને યે માના હમને અય શેખસાહેબ,
ધુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં યે ઇશક પુતાં નહોઆ.
હે કોન સરદાર તુઝકો દેહશત શરી હોગે તેરે રસુલે દાવર,
જો જલજલસે બરોજ મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોઆ.

(૪૯) — ગઝલે—નશીમ.

લક્ષપનમેંય ઝીદહય જાની તુમ્હારી, અબી દેખતે હંય
જવાની તુમ્હારી,
કહામેને ઠેરતો બોલેયે હંસકર, કજમ શીર સુનીંગે
કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આંને વાલી હય કોઇ, નહિ બે સખખ
મેહેરબાની તુમ્હારી.
નશીમ અબતો ગભરી ગયા દીલ હમ, યુને કોન શીર
કહાંની હમારી.

(૫૦) — (પુલપુલે બંગાલી)—ગઝલ.

લા મકાંપર ધર બનાયા ચારને, હર બદર હમકો શીગયા ચારને,
ખુબ થી કીસમત કલીમુલ્લાહકી, તુર પર જલશ દીખાયા ચારને.
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર, રાહ જતતકી દીખાયા ચારને,
ઝોજ પર કીસમત હમારી આગઇ, દીને હક હમકો બતાયા ચારને.
વસ્ક કીસ મોહસે બયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે બચાયા ચારને,

(૫૧) — ગઝલે—સુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જખસે હય ધુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
ઇસી સોચ ખીચારા ને માર લીયો મોરો દુખકી ખબરમા ઝડખી નહી.
પદા બેડા મોરા મંજલરા મેં આ અબ દુખત હય તુહી પારખા,
મોરી નેહયા કા ધિવનહાર પીયા કોઇ જગમેં ચહારે સીવાહ નહી.
મોરા હીન્દસે જીવ ઉમાદ બયો, મોરે દુખકા ન કુચ જાળ ખાદ બયો.

તોરે દરસ ખીના મોઢે ચન પડે કાષ્ઠ હીન્દમેં જોસી દવાહી ના
 ચેહની ભાગડી કીસતી હય શીયામ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી રહ મ
 તોરા દાસ હું જયસા ભલા હું જુરા ચે મય કાહે કહું કે કથા હી ના
 તોરી કીરપાં ધુમ હય જમમેં પીયા મુમતાઝ ચે બી અબ કરદો હ
 મુઝે ચતસે ખીસારના રૈન દીના તોરી પધ્યાં પકત હું દવાહી ના
 (૫૨)— ગઝલે—અનવર.

સરક અય મુલ્ક દીદાર રૂપે અનવર તો હોનેદે,
 હમેંબી આબ મેહવે ફુસ્તે પયમખ્ત્યાર હોનેદે.
 ઢેહર ચલતાં હું બાજે ખુલ્લમેં જલવીહે કય રીદવાં,
 નિજા ચડને તો દે મસ્તે મએ કાસર તો હોનેદે.
 દીખા હુંમા તુજે અયદિલ મઝારે સમયદે આલમ,
 મુઝે ધસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
 તમાશા હોગા જામે હીજરમેં સુખ્હે કિયામતકા,
 મેરે નાલોંસે અય જાહીદ બપા મહજરતો હોનેદે.
 ચે મે હોશીબી અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
 ઝરા દીદારે ચક્ષમેં સાકીએ કાસર તો હોનેદે.

(૫૩)— કબ્વાલી—ચે—આસિફ.

સતાવો હમકો ન તુમપર નિસાર હમબી હંય
 નિગાહે લુલ્લકે ઉમ્મીદવાર હમેખી હંય
 જો દિલકે ઝખમોં કો દિખલાયા ખુલખુલે નાજાદ
 તો ગુલ ચેહ કેહતે હંય સીના ફિગાર હમબી હંય
 બજે મોસા લોએ દિલ-ન દેજે યાદ રહે
 તુમ ચાલ બાઝ સહી-હોશીયાર હમબી હંય
 હમ ઉખસે દબકે મીલેજે કબી ન અય આસિફ
 વાહ જાહે ફુસ્ત સહી શેહરચારહ મબી હંય

(૫૪)— ગઝલે—ચફ્ફુન.

સદકેમે તેરે જુલફાંકે હર તાર તાર કે
 દસતારે ગુલે અનાર ક્યા ખુતી દારકે
 ખુલખુલને વકતે કેદકે રો રો કે છંદ કહા
 સમયદ વાસ્તે મેરે પરવરદેબારકે
 મેચોંજે તો જહી પર મતનાબી કીજીએ
 દીન્નેએ હાતોહાત કીસી નો ખંદારકે
 રીયા તું ચલ શાયતી મયમનજલ કરાર હું
 હમ જાને હારે ફુરકે કંધ આરપારકે

એ વતન હમે હમારા તુમ પ્રુછા તે હો કયા

હમ રહનેવાલે હુએ બિસી બાગે બહારકે
યકમુન તું જાદ રહીયો જમના કરેગા કયા

હમ હુવે જોલામ બિસ કહે દુલદુલ સવારકે.

(૫૫)— ગઝલે—સુફી.

સરાપા તુરે યજ્ઞદાની મોહિયોદીન જલાની,
મુજસ્સીમ ફયઝે રખ્યાની મોહિયોદીન જલાની.
બહામે જોરબી ગુજરે હેં લાખોં અવલીયા લેકીન,
નહોં કોઇ તેરા સાની મોહિયોદીન જલાની.
બુદ્દે ખીરકે આદત આપસે કયું કર નહોં હરદમ,
કરામતમેં હો લાસાની મોહિયોદીન જલાની.
બવકતે નજ્મ મેરી મુશકીલેં આશાન એક દમમેં,
કરેજે જોસે સુખદાની મોહિયોદીન જલાની.
ચેહી હે આરઝુ દીલમેં કે પહોંચે દમ બદમ મુબકો,
તુમહારા ફયઝે રહાની મોહિયોદીન જલાની.
ખુડાદો શીકે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહિયોદીન જલાની.
બુલેખાંકી તરેહ અમદા હેં હમપર લુત્ફ કરમાઓ,
અથ મેરે માહે કીનઆની મોહિયોદીન જલાની.
જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અઝલસે હોગયા સુફી.
સજે મહબુબે સુખદાની મોહિયોદીન જલાની.

(૫૬)— ગઝલે—મીરાંશાહ.

સદા દીલમેં તસવુર હે અલાઉદીન સાખીરકા,
વઝીફા નામ બેહતર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
કલામે હુસેન તુરાની જમાલે જલવા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
કશીકે અબ્દુલો આખીર રશીદે ઝાહીરો બાતીન,
સદારા રોજે મેહશર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
જુસે ખાહીશ હો કરમે વાસીલે હક જતે મોઅલાકી,
અલા જલવે ખુલા દર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
મરીજે નાવતાં હું યુનિસો હમદમ નહોં કોઇ,
હો આબમમેં વેહી ધર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
સજે દરબારે આજઝ હું બહોવ રંજુર મીરાંશાહ,
સદ સાકીને જલપર હે અલાઉદીન સાખીરકા.

(૫૭) —

ગઝલે—જહીલ.

સલામત દસતે વહાલત કયા કરે હમ બકે યુલજનમે.
 વોહી ખુલ જાયે ગી દમબરમેં જો કશીયાં હેં દામનમેં.
 ખુતો તુમ જમજે મેહશીલમેં જહું કયા ફાયેદા ઉસસે,
 તુમહારે સાથ જાયેં મેરે દુશ્મન બજમે દુશ્મનમેં.
 સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઝોરબી મુશતાક હોખયેં,
 નતીજ કયા હે ઉસકા તુમ જો આ બેટેહો ચીલમનમેં.
 ઉદાસી બેકરી સખકો યહીં સર ફાકના અપના,
 લગે હે લાલ કયા અયસે હમારે સંજે મદદનમેં.
 પીરોતે હો જો તુમ જુનારમેં તસખીલકે દાને,
 જહીલ અછછા હે રીશતા જોડહો ખીરહમનમેં.

(૫૮) —

ગઝલે—કલયર.

સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરી સુરત બો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
 જુલફેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
 સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરા ગુમખદ માહે મુનુવર તેરા કુવા હે ચશમ ઝે કાશર
 રશકે તુખા તેરામીશવાક જીસકે ફૈજ જહાંમે નીરાલે
 સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 છોળી મસજીર મનકા માત્રા રેહમત લાજીલો બોબન હારા
 અખતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીબ લે
 સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 જીસે પીત કા હે ઝેકરાર દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
 અમ બેટે હે તેને ધરખાર અખ કાહે બેટે ચીરેખન કલે,
 સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે,
 કલ્હીયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
 મેરી ખુદીકો મુબસે મીટાદે મીરાં દાતા બોલે બાલે
 તેરે દરપે જો કોઇ આયા-બેડા તુને પાર લગાયા
 ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા-મેરે મારાં બોલે બાલે
 સખ્ક મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલ

શબ્દેર } કબીરકે તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ દીલ,
 હરરોઝકે સીતમકી કહાં તાખ લદીલા એ.

સમાપ્ત.

છપાય છે.

છપાય છે.

છપાય

—: બે વોલ્યુમ્માં :—

ધી કોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧-૨-૩-૪ વોલ્યુમ ૧ હં.

કંપ્લીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ રીલેક્શન ખાસ ચુટી કાઢેલા સંગ્રહ, સુકી ભરીને રૂપિયા બે ચતાં એકલા ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકથી ચડતી ચીજો.

વોલ્યુમ ૨. જી ભાગ ૫-૬-૭-૮.

કંપ્લીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

બહુજ તાકીદથી ડુક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થશે.

કીમત દરેક વોલ્યુમનો દોઢ રૂપિયો.

કુલ્લે રૂ. ૩૦ ૩ ૦-૦ વી. પી. ખર્ચ જીલું.

પહેલેથીજ! ખરીદવાનો બદાબસ્ત કરનાર માટે

તે યાદ રાખજો! ૫ છળથી કીમત વધુ.

આ રીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંડેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય યુન એક્ટરોએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ જાણારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલા હીલમસ રામ રાજણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે. તાકીદે મંગાવો. ~~જાહેર~~ પહેલો તે પહેલો

ઝાડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

ચુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર, લીમસાચાંક મુમ્બઈ.

